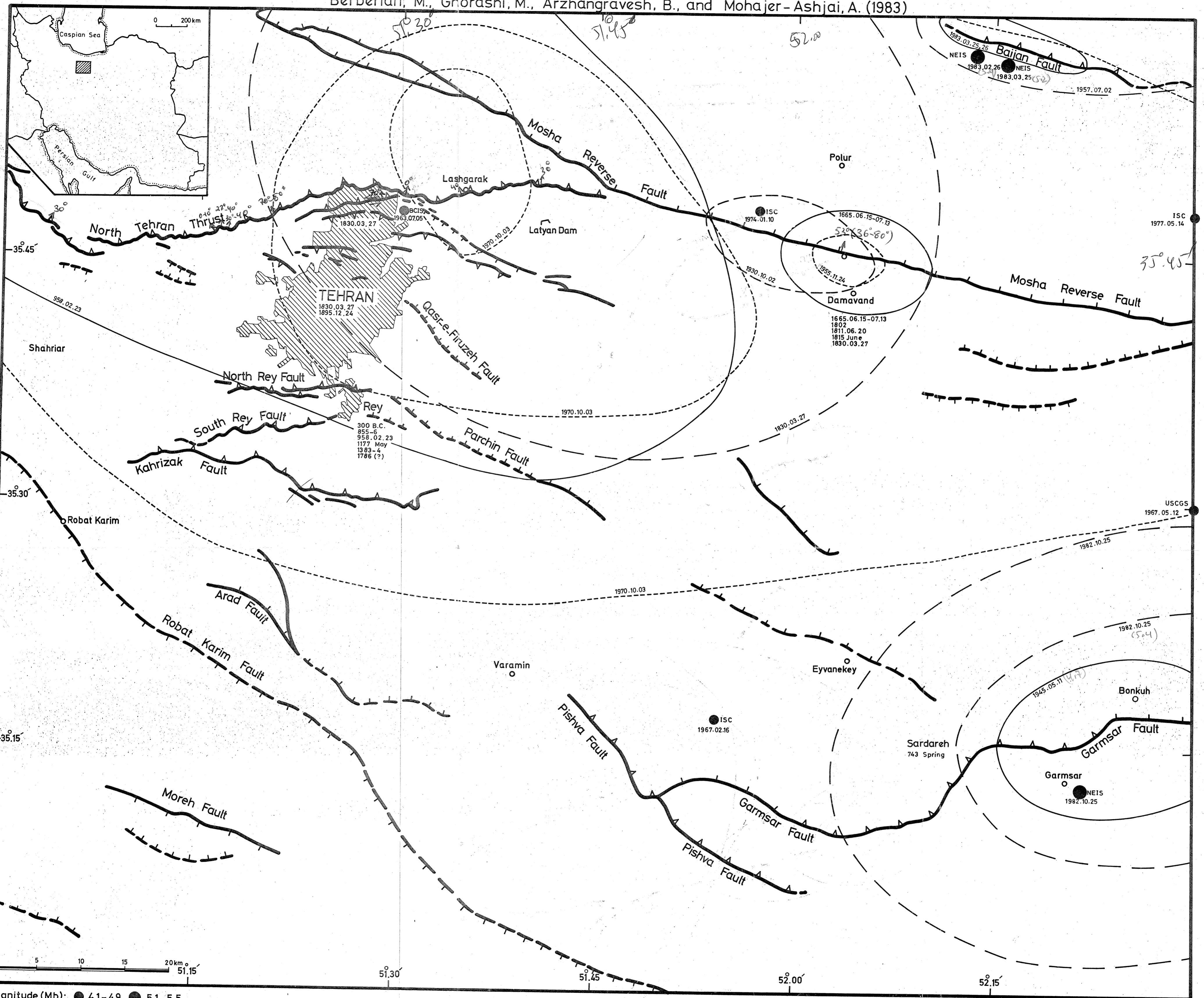

GEOLOGICAL SURVEY OF IRAN SEISMICITY AND ACTIVE FAULT MAP OF THE TEHRAN QUADRANGLE

Berberian, M., Ghorashi, M., Arzhangravesh, B., and Mohajer-Ashjai, A. (1983)

gnitude (Mb): ● 4.1-4.9 ● 5.1-5.5

بیکر ۸۰۱ - نقشه‌ی لرزه‌خیزی و گسله‌های جنبی گستره‌ی چهارگوش تهران. محدوده‌ی مهرزه‌ای (macroseismic) epicentre زمینلرزه‌های بزرگ با داده‌های کافی بصورت خمهای گوناگون با تاریخ زمینلرزه گویا شده است (خمها از Ambrasey and Melville, 1982 و قریشی ۱۳۶۲ و این پژوهش استفاده شده است). گستره‌ی مهرزه‌ای نشانگر شدت IV بوده و در غیر اینصورت شدت‌ها بر روی خمهای گستره‌ی مهرزه‌ای افزوده شده است. برای زمینلرزه‌هایی که محدوده‌ی مهرزه‌ی آنها برای ما روشن نمیباشد، تاریخ زمینلرزه در نزدیکی ناحیه‌ی ویران شده نگاشته شده است. کانون روی زمین دستگاهی زمینلرزه‌های ۱۹۶۱ تا ۱۹۸۳ میلادی بصورت دایره‌ی توپر و نام مؤسسه کانون‌یاب آورده شده است. (نگاه کنید به جدول ۲). خط پر یا دندان‌های سه گوش نشاندهنده راندگی کوتاه‌تر و خط پر تیره‌دار نماینده‌ی گسله‌ی فشاری بر شیب کوتاه‌تر است. گسله‌های کوتاه‌تر مشکوک و با گسله‌هاییکه بخشی از آنها پوشیده شده با خط چین کشیده شده‌اند. نام گسله‌ها در درازای آنها یادداشت شده است. یادآوری میشود علاوه بر اینکه بیشتر گسله‌ها در این نقشه برای اولین بار معرفی میشود (بیکر ۴۰۱) همراهی گسله‌های کوتاه‌تر و خمهای مهرزه‌ای برای اولین بار ارائه میشود.